GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

El partidisme tàctic s'imposa en l'oposició.

Opinió | 24/10/2012 | 09:45

L'argument del suposat "govern bipartit" entre CiU i el PP és avui més que mai un argument hipòcrita.

Són temps de pensar més en la gent que no en la sigla política que cadascú representa, i ens ho demanen contínuament els ciutadans. Segur que cometo molts d'errors i que el meu grup també en comet, però en els quinze mesos de portem governant la ciutat de Girona ningú no ens podrà retreure que haguem posat les persones en el cim de les nostres prioritats. Només una dada: en el darrer curs sencer del tripartit (el 2010-2011) l'Ajuntament va atorgar un total de 181.848 € en ajudes d'escola bressol a famílies gironines. En el present curs 2012-2013, l'actual equip de Govern n'atorga 277.366. Una diferència gens irrellevant, que determina els compromisos dels uns i els dels altres en polítiques socials de debò, no les de retòrica. Podríem parlar de l'increment de les ajudes alimentàries, o de la rebaixa del 50% en els lloguers socials que cobra l'Ajuntament pels seus immobles. O de l'increment de recursos per a La Sopa. I del manteniment de centres educatius.

Estem prioritzant persones, i famílies amb dificultats. Lamentablement la situació general tendeix a empitjorar, i les mesures que els diferents governs estan prenent acaben afectant de manera negativa les rendes familias. En aquest sentit, l'increment de l'IVA ordenat pel Govern espanyol és una nova patacada a les magres economies familiars.

A l'hora d'abordar la negociació per a les ordenances fiscals que havien de regir a la ciutat de Girona l'any que ve ens vam plantejar, des de l'inici, tenir ben present tot això. I vam prendre una decisió, que ara s'ha vist equivocada, en ares d'aconseguir un ampli acord de mínims, basat en aportacions col·lectives que s'incorporessin a la nostra proposta. Li vaig encarregar a la regidora que encetés negociacions amb tothom sense donar res per descomptat, ni el sí ni tampoc el no. Li vaig demanar, i així ho ha fet, que portés una anotació de totes les trucades, correus electrònics i reunions presencials perquè no hi hagués cap dubte sobre la nostra disposició a treballar amb temps i amb tothom, amb la intenció que quedés clara la nostra voluntat. Repassar el quadern de notes d'aquestes setmanes és un exercici revelador de fins a on hem dedicat esforços, jo diria que inèdits en cap govern d'aquesta ciutat.

No ha servit de res. Pitjor: quan més negociades i parlades han estat les ordenances, més vots en contra ha suscitat. Concretament els 7 del PSC, els 3 del PP i els 2 d'ICV. La CUP, amb la seva abstenció, ha demostrat tenir més sentit de ciutat que partits que han estat governant Girona en temps de vaques grasses i partits que governen l'Estat i exigeixen als altres la responsabilitat que ells són incapaços d'exercir.

El primer que hem d'examinar és la nostra conducta i determinar allà on hem comès errors. L'any passat jo vaig admetre en el ple que potser ho hauríem pogut fer millor i que de cara a l'any vinent (és a dir, ara) ens proposàvem de corregir coses que eren subsanables. Ho hem fet: hem millorat, i així s'ha reconegut, el diàleg i la negociació. Hem incorporat modificacions a suggeriment de la resta de grups. I no hem partit, insisteixo, de buscar acords fàcils per viure còmodament. Hem volgut donar a tots els grups polítics les mateixes oportunitats de col·laborar, d'ajudar-nos en aquests moments difícils.

Ens hem equivocat, i segurament més jo que no pas els meus companys de grup, pensant que la nostra demanda d'ajuda seria atesa i recollida, i que no seria entesa ni aprofitada com un element de vulnerabilitat del Govern. Confiàvem que en les actuals circumstàncies i amb la nostra disposició al diàleg i a l'acord podríem tirar endavant, ni que fos amb un acord de mínims, unes ordenances necessàries. Hem estat rotundament lleials a un procés negociador obert i seriós. No ha estat mai un simulacre com el que succeïa en anteriors governs. Hi ha hagut un treball rigorós, un intercanvi profund d'arguments i raons entre uns i altres. Insisteixo: no crec que mai abans unes ordenances hagin estat tan parlades i negociades… i no obstant, no ens n'hem sortit. No defugim la part de responsabilitat que ens toca. Però no és l'única, ni la principal.

Les ordenances fiscals per al 2013 de l'Ajuntament de Girona seran, doncs, les mateixes que les vigents en tot el 2012. L'augment de l'IVA decretat pel Govern espanyol i l'increment de l'IPC hauran de ser assumits pel pressupost municipal, després que en el ple extraordinari d'ahir es produís una sintonia perfecta entre el PSC, el PP i ICV-EUiA per oposar-se a la proposta formulada pel Govern.

Amb el PSC vam mantenir moltes reunions i vam anar avançant per aconseguir almenys una abstenció que permetés posteriors negociacions en el tràmit de les al·legacions. Divendres passat, després d'exigir-nos que poséssim per escrit allò en què ens havíem posat d'acord, ens van comunicar la seva abstenció, cosa que ens permetia tirar endavant el projecte a partir d'un acord de mínims. Però menys de mitja hora abans d'iniciar-se el ple, ens informen que s'han desdit i que votaran que no. No entraré en els detalls, però els qui han participat d'aquest procés saben perfectament que això és així, i que difícilment ens hauríem aventurat a incorporar millores del PSC sense tenir la confirmació del seu vot. Si tenen problemes interns, si una part del grup no confia en l'altra això són qüestions internes que no haurien d'afectar la vida dels ciutadans de Girona. Tristament, el dany és molt alt: l'interès general es ressent d'una actitud de vol gallinaci, d'extrema desorientació que, per més que comprensible, és cada dia més preocupant. El grup que lidera la senyora Pia Bosch ha preferit treure avantatge de la situació –el fet que nosaltres no hem privilegiat cap grup polític en concret per assegurar una votació– per interessos estrictament partidistes i fer entrebancar el govern municipal. Sembla que això és tot el que els mou a l'hora de fer política a Girona: de quina manera poden fer entrebancar el govern liderat per un grup polític que els ha desplaçat d'un ajuntament que consideraven "casa seva" pels anys que hi duien manant. I fent i desfent.

La posició d'ICV-EUiA només s'entén per l'estricta clau ideològica en què fonamenten les seves

decisions. Res a dir, i res a confondre: sempre ho han deixat clar (una altra cosa és l'escenificació pública i la demagògia, però ja ens hi tenen acostumats) i no podem dir en cap cas que ens sentim ni enganyats ni decebuts. En algunes coses ens podíem posar d'acord, però calia generositat també per part seva, tot i que l'apriorisme polític els pot més que d'altres reflexions. Arribar a acords amb CiU està molt mal vist des de la seva doctrina (per això fan els eslògans de precampanya que fan).

Tanmateix, la posició del PP és la més contradictòria de totes. Les ordenances d'enguany són molt similars a les de l'any passat, que van comptar amb el seu vot afirmatiu. És més: en alguns punts es milloraven aspectes que s'havien acordat amb el PP l'exercici passat (les bonificacions a les famílies nombroses, per exemple). I res del que havíem incorporat fruit del nostre acord amb el PSC era inc0mpatible amb les bases que havien propiciat l'acord l'any anterior. Què ha passat? Per què allò que era bo fins fa poc ara és dolent? Per què un canvi tan radical en tan poc temps? Hauran d'explicar moltes coses als gironins. No els hem sentit dir ni piu per la pujada de l'IVA perpetrada per l'Estat espanyol, ni qüestionar l'increment obligat de l'IBI a les famílies gironines que ha imposat el Govern Rajoy, en contra, per cert, de la decisió del Ple municipal de congelar-lo; el que el PP de Girona demana és que l'Ajuntament renunciï a tenir els ingressos que li pertoquen per facilitar que el Govern del senyor Rajoy continuï recaptant recursos i incrementant els impostos. És a dir, que sigui l'Ajuntament el que s'encarregui de neutralitzar els efectes devastadors que tenen els augments impositius del Govern espanyol, a costa, naturalment, de renúncies. Hi ha més raons, i segurament hi té a veure la posició de fermesa d'aquest Govern municipal davant dels incompliments flagrants de les promeses electorals efectuades pel PP als gironins. Parlem del tren convencional, del viaducte, de la N-II… qüestions que han estat debatudes al Ple municipal i davant les quals la posició del Govern local ha estat inequívoca i ferma.

L'argument del suposat "govern bipartit" entre CiU i el PP és avui més que mai un argument hipòcrita. El PSC acaba d'aliar-se amb el PP en la votació més important del que portem d'any; ICV exactament el mateix. En allò que és més important per a un Govern municipal, el que s'ha imposat no és precisament aquest "bipartit" sinó un nou tripartit, en què el PP substitueix el paper que feia ERC.

El PSC i ICV prefereixen coincidir amb el PP que no pas amb CiU. Prefereixen continuar governant, ara des de l'oposició, encara que sigui gràcies al concurs del partit del senyor Rajoy que no pas ajudar un govern liderat per un grup que compta amb un ampli suport electoral, per bé que insuficient.

És evident que la pulsió malbaratadora del tripartit ens manté ara que són a l'oposició. Quan governaven ens van fer perdre molts diners en sentències urbanístiques (algunes de les quals encara cuegen), i ara que són a l'oposició ens continuen provocant perjudicis a les arques municipals. L'impacte que tindrà en les arques municipals l'augment de l'IVA decretat pel PP és important, i no poder-lo recuperar gràcies no només al PP sinó al PSC i a ICV suposa una factura a l'Ajuntament que es concretarà en menys diners per invertir a Girona.

Si buscaven el titular que CiU es queda sola, ja el tenen. La ciutat, això ja no els preocupa tant.

Autor: Carles Puigdemont
GN

https://gironanoticies.com/noticia/22593-el-partidisme-tactic-simposa-en-loposicio.htm